

מגילת רות

פרק א'

לפני שנים רבות, בתקופת השופטים, היה רעב כבד בישראל.

יום אחד, איש מהעיר בית-לחם, בשם אלימלך, לקח את אשתו, נעמי, ואת שני בָּנָיו, מחלון וכיליון, והם נסעו לארץ מואב.

בארץ מואב לא שָׁרַר רֶעֶב והיה בה אוכל בשפע.

לאחר שהגיעו למואב, נפטר אלימלך ונעמי נשארה לבדה לגדל את שני בָּנֶיהָ, מחלון וכיליון.

כֹּאֲשֶׁר גָּדְלוּ הַבָּנִים, הם נישאו לנשים מבנות מואב:

עורפה ורות. נעמי ושני בָּנֶיהָ נשארו לחיות במואב

עוד עֶשֶׂר שָׁנִים. באופן פתאומי, נפטרו שני הבנים,

ונעמי נשארה לבדה, בארץ זרה, ללא בְּנֵי מִשְׁפָּחָה

או חֲבֵרִים, רק עם שתי *כלותיה, עורפה ורות.

* כלותיה - הכלות שלה, כלה היא האישה של הבן.

נעמי ידעה שאין יותר רעב בארץ ישראל והחליטה

לחזור לארץ ישראל. כֹּאֲשֶׁר נִעְמִי הִיִּיתָה מוכנה ליציאה,

בקשו עורפה ורות לנסוע אִתָּה. הן אָהָבוּ אוֹתָהּ מאוד.

נעמי בקשה משתי כלותיה, להישאר במואב ולחזור למשפחותיהן

וברכה אותן שִׁמְצָאוּ לַעֲצָמוֹן בְּעָלִים חֲדָשִׁים.

. "אֲנִיחֵנוּ רוֹצוֹת לְחַזֹּר אִתְּךָ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. נִחִיהָ אִתְּךָ בֵּין בְּנֵי עַמֶּךָ"

בקשו עורפה ורות. אֲבָל נִעְמִי נִסְתָּה לְשַׁכְנֵעַ אוֹתָן לְהִישָׁאֵר בְּמוֹאֵב:

"אם תחזרו איתי, אולי לעולם לא תמצאו לכן בעלים."

לבסוף החליטה עורפה לשוב אל משפחתה וחבריה. היא נישקה את נעמי

הפנתה לה את העורף ונפרדה ממנה, אבל רות לא הסכימה להיפרד מנעמי.

רות מן המילה רעות - חברות רות פנתה אל נעמי ואמרה לה:

"כִּי אֵל אֲשֶׁר תִּלְכִּי- אִלָּךְ, וּבֹאֲשֶׁר תִּלְיִנִּי- אֵלָיו,

עִמָּךְ – עָמִי, וְאֵלֹהֶיךָ- אֱלֹהֵי"

מגילת רות

פרק ב'

נָעָמִי וְרוּת חֲזְרוּ לְבֵית-לָחֶם בְּתַקּוּפַת קָצִיר הַשְּׁעוּרִים הֵן עָנִיּוֹת מְאֹד.
לְנָעָמִי וּלְאֵלִימֶלֶךְ הָיוּ שְׂדוֹת אָבֶל מְשׁוּם שֶׁבָעָלָה וּבִגְיָהָ שָׁל נָעָמִי מֵתוֹ ,

רות ונעמי בדרך לבית-לחם

הַשְּׂדוֹת שֶׁל בָּעָלָה לֹא יָכְלוּ לִהְיוֹת שְׂיִיכִים לָהּ
כִּי עַל-פִּי הַמִּנְהֶג שֶׁהָיָה קָנִים אִזּוֹ אִי־שָׁה לֹא יָכָלָה
לְרִשֵּׁת אֶת רְכוּשׁ בָּעָלָה הַמֵּת.
נָעָמִי לֹא יָכָלָה לָעֲבֹד כִּי הִיא כָּבֶד הָיְתָה מִבּוֹגֶרֶת
מִכְדֵּי לָצֵאת לָעֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה בְּכָל יוֹם.

רוּת יָצְאָה לְחַפֵּשׂ אוֹכֵל עֲבוּר שְׂתִיָּהּ. הִיא יָצְאָה לַשָּׂדֶה לְלַקֵּט שִׁיבּוֹלִים.
בַּשָּׂדֶה שֶׁל בּוֹעָז בּוֹעָז הוּא קָרוֹב מִשְׁפָּחָה שֶׁל אֵלִימֶלֶךְ, בָּעָלָה שֶׁל
נָעָמִי שָׁמַת בְּמוֹאָב. מִצְוָה לְהַשְׁאִיר אֶת הַלֵּקֵט לָעֲנִיִּים. כֵּן, אֲנָשִׁים שְׂאִין
לֶחֶם כֶּסֶף לְקַנְיִית אוֹכֵל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג לַעֲצָמָם מִשֶּׁהוּ לֶאֱכֹל.
ה"לֵקֵט" הֵן הַשִּׁיבּוֹלִים הַנוֹפְלוֹת בְּזֶמַן שֶׁהַקּוֹצְרִים אוֹסְפִים אֶת הַשִּׁיבּוֹלִים שֶׁקָּצְרוּ.

רות מלקטת שיבולים
בשדה. ובוֹעָז בָּעַל הַשָּׂדֶה

בּוֹעָז רוֹאֶה אֶת רוּת מְלַקֶּטֶת שִׁיבּוֹלִים בַּשָּׂדֶה שְׁלוֹ, כָּל יוֹם.
הוּא שׂוֹאֵל אֶת הַקּוֹצְרִים שְׁלוֹ: "מִי הִיא הָאִי־שָׁה הַזֹּאת?"
הַקּוֹצְרִים עוֹנִים לוֹ שֶׁזֶּוּ הִיא רוּת, כִּלְתָּהּ שֶׁל נָעָמִי
שֶׁחֲזָרָה אֵתָּה מִמוֹאָב וְעַכְשָׁיו דּוֹאֶגֶת לְפָרְנִסַּת שְׂתִיָּהּ.
הַתִּנְהָגוּתָהּ שֶׁל רוּת מְצָאָה חֵן מְאֹד בְּעֵינֵי בּוֹעָז וְהוּא נִיגֵשׁ לְדַבֵּר אֵתָּה. בּוֹעָז
אָמַר לְרוּת שֶׁהִיא יְכוּלָה לָבוֹא לַשָּׂדֶה שְׁלוֹ בְּכָל יוֹם כְּדֵי לְלַקֵּט שִׁיבּוֹלִים.
"לָמָּה אַתָּה מִתְנַהֵג אִתִּי כָל-כֵּן יָפָה?" שְׁאָלָה רוּת אֵת בּוֹעָז.
"אֲנִי רַק אִי־שָׁה זָרָה". עָנָה בּוֹעָז. "שְׁמַעְתִּי מָה עָשִׂיתְ בַּשָּׂדֶה בְּשִׁבִּיל נָעָמִי, שְׁמַעְתִּי
שֶׁעֲזַבְתְּ אֶת מִשְׁפָּחָתְךָ, אֶת בֵּיתְךָ-מוֹלְדְּךָ וְהַתְגַּנְּרְתְּ - הַפְכָתְּ לַהֲיוֹת יְהוּדִיָּה
כְּדֵי לְהַצְטָרֵף לְנָעָמִי וְלֹא הִשְׁאָרְתְּ אוֹתָהּ לְבַד. אֲנִי מְאֹד מְעֲרִיךְ אֶת זֶה"
רוּת מְצָאָה חֵן בְּעֵינֵי בּוֹעָז עַד כְּדֵי כֵן שֶׁהוּא בִּיקֵשׁ מִהַקּוֹצְרִים שְׁלוֹ לְהַשְׁאִיר
מֵאֲחֻרֵיהֶם שִׁיבּוֹלִים בְּפוֹנוֹה, כְּדֵי שֶׁלְרוּת יִהְיֶה יוֹתֵר שִׁיבּוֹלִים לֶאֱסֹף.

מגילת רות

כְּאִשֶּׁר חוֹזְרֵת רות הַבִּיָּתָה, בְּסוֹף הַיּוֹם, שָׁמָּה נָעָמִי לֵב שְׁלָרוֹת יֵשׁ יוֹתֵר
שִׁיבּוּלִים מִתְמִיד. הִיא שׁוֹאֶלֶת אוֹתָהּ: "אֵיפֹה לִיקַטְתְּ הַיּוֹם שִׁיבּוּלִים?" רות
סִיפְרָה לְנָעָמִי שֶׁהִיא לִיקַטָּה בְּשָׂדֶה שֶׁל אָדָם בְּשֵׁם בּוֹעָז.
נָעָמִי שָׁמְחָה מְאֹד. הִיא סִיפְרָה לְרוֹת שֶׁבּוֹעָז הוּא קָרֹב מִשְׁפָּחָה שֶׁל בַּעֲלָהּ
הַמֵּת, אֱלִימֶלֶךְ. וְהוּא יָכוֹל הֵיחָּה לְקִנּוֹת חֲזָרָה אֶת הַשָּׂדֶה שֶׁל בַּעֲלָהּ הַמֵּת.

רות בשדה אוספת שיבולים.

נָעָמִי מִבְּקִשֶּׁת מְרוֹת שֶׁמַּעֲכָשׁוּ תִלְקֹט
שִׁיבּוּלִים רַק בְּשָׂדֶה שֶׁל בּוֹעָז וְלֹא בְּשָׂדֶה
שֶׁל אֲחֵרִים. נָעָמִי מְקַוֶּה שְׁרוֹת וּבּוֹעָז יִתְאַהֲבוּ,
וְשִׁבּוֹעָז יִרְצֶה לְהִינָשֵׂא לְרוֹת וְכֵן גַּם תּוּכַל הִיא
לְהַחְזִיר לְעֶצְמָהּ אֶת הַרְכּוּשׁ שֶׁל הַמִּשְׁפָּחָה.

פרק ד'

רות נִשְׁאַרְת בְּשָׂדֶה שֶׁל בּוֹעָז וּשְׁתֵּי הַנָּשִׁים מַצְלִיחוֹת לְהַתְפָּרֵן מִהַשִּׁיבּוּלִים
שְׁאוֹסְפֹת רות בְּשָׂדֶה שְׁלֹו. נָעָמִי אוֹהֶבֶת אֶת רות וְרוֹצָה שֶׁתִּהְיֶה מְאוֹשְׁרָת.
רות הִיא אֶלְמָנָה לֹא יְלָדִים וְנָעָמִי מְאַמִּינָה שֶׁבּוֹעָז יוּכַל לְאַהֲבֹת אֶת רות,
לְהִינָשֵׂא לָהּ. נָעָמִי אוֹמֶרֶת לְרוֹת: "אֲנִי רוֹצָה שֶׁתִּהְיִי מְאוֹשְׁרָת וְשִׁיְהִיָּה מִי
שִׁידָאָג לָךְ. אֲנִי רוֹצָה שֶׁתִּתְּלַבְּשִׁי יָפָה וְתִלְכִּי לְגוֹרֶן - הַמְּקוֹם בּוֹ אוֹסְפִים אֶת
הַתְּבוּאָה, אֶת הַשִּׁיבּוּלִים, לְאַחֵר שֶׁנִּקְצְרוּ, וְתַחֲכִי עַד שֶׁיִּלְד לִישׁוֹן, תִּסִּירִי אֶת
הַשְּׂמִיכָה מֵעַל רִגְלֶיךָ וְתִשְׁכְּבִי לִיד רִגְלֶיךָ. אָמְרָה רות: "אֶעֱשֶׂה כְּדַבְּרֶיךָ"
בְּאוֹתוֹ לַיְלָה יוֹרְדֶת רות לְגוֹרֶן. לְאַחֵר שֶׁבּוֹעָז אָכַל וְשָׁתָה הוּא הֵלֵךְ לִישׁוֹן
בְּגוֹרֶן. רות נִיגְשֶׁת לְמְקוֹם בּוֹ שׁוֹכֵב בּוֹעָז, מְזִיזָה אֶת הַשְּׂמִיכָה מֵעַל רִגְלֶיךָ
וְשׁוֹכְבֶת לְרִגְלֶיךָ. בְּאַמְצֵעַ הַלַּיְלָה מִתְעוֹרֵר בּוֹעָז בְּבִהְלָה וְשָׁאֵל: "מִי אַתָּה?"
בְּלִילָה הוּא לֹא יָכוֹל לְזַהֹת אֶת רות.

רות ובוֹעָז בְּגוֹרֶן

"אֲנִי רות, אִמְתְּךָ - הַמִּשְׁרָתֶת שְׁלָךְ.
אֲנִי רוֹצָה שֶׁתִּדָּאָג לִי כִּי אֲנִי קְרוֹבֶת מִשְׁפָּחָה
שְׁלָךְ. אֲנִי רוֹצָה שֶׁתִּהְיֶה בְּעָלִי"
"הֵאֵל בְּרַךְ אוֹתְךָ" אוֹמֵר בּוֹעָז לְרוֹת "וְיִכּוּלִם

מגילת רות

יודעים שאת אשת-חיל".

" אבל יש קרוב משפחה שהוא קרוב יותר ממני. לו יש את זכות הראשונים לשאת אותך לאישה. מחר בבוקר אני אדבר אתו. אומר בועז לרות אם הוא לא ירצה להינשא לך, אני מבטיח לך שאקח אותך לי, לאישה".
רות חוזרת לנעמי ומספרת לה שבוועז הבטיח להתחתן איתה.

פרק ד'

למחרת היום הולך בועז לפגוש את קרוב המשפחה בשערי העיר. הוא פונה אליו: "נעמי שחזרה ממואב עם בלטה, מכרה חלקת שדה שהייתה שייכת לבעלה המנוח, קרוב משפחתנו, אלימלך.

זו חובתך לקנות את השדה הזה. אם לא תרצה לקנות את השדה,

אני אקנה אותו." ענה לו קרוב המשפחה:

"אתה יכול לקנות את השדה".

אז אומר בועז לפני כל האנשים היושבים

בשער העיר: "אני אקנה את השדה

ואשא את רות לאישה. ילדינו יירשו את השדה

כך שהשדה יישאר ברשות המשפחה."

בועז מתחתן עם רות. לבן שנולד להם קוראים עובד.

לעובד נולד בן בשם ישי וישי הוא אביו של דויד

שהיה מלך ישראל.

רות היא, הסבתא-רבתי של דויד מלך ישראל.

את מגילת רות נהוג לקרוא בשבועות כי

- סיפור המגילה הזה בזמן קציר חיטים.

קציר החיטים הוא בזמן חג שבועות

- האמונה אומרת שדוד המלך נולד בשבועות ומת בשבועות.

והמגילה מספרת על משפחתו של דויד.

בשער העיר- בועז וקרוב
המשפחה האחר

דויד מלך ישראל

התאימו את הגדרות לדמויות המגילה בעזרת מחסן המילים.
ישנן הגדרות שמתאימות לכמה דמויות.

מגילת רות

אֱלִימֶלֶךְ-

מַחְלוֹן-

כִּילְיוֹן-

נָעָמִי-

עוֹרְפָה-

רוּת-

בוֹעָז-

מַחֲסֵן הַמִּילִים:

מֵת בְּמוֹאֵב	מֵת בְּמוֹאֵב	מֵת בְּמוֹאֵב	אֲשֶׁתוֹ שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ.
הַבֶּן שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ וְנָעָמִי.	חֲזָרָה לְגוֹר בְּבֵית לָחֶם.		
הַבֶּן שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ וְנָעָמִי.	הַפְּנֵתָה עוֹרֶף לְנָעָמִי וְחֲזָרָה לְמוֹאֵב.		
הִתְחַתְּנָה עִם הַבֶּן שֶׁל נָעָמִי.	הִסְבֵּתָא רַבְתָּא שֶׁל דָּוִיד הַמֶּלֶךְ.		
הִתְחַתְּנָה עִם הַבֶּן שֶׁל נָעָמִי.	פִּירוּשׁ שְׁמָה רַעוּת- חֲבֵרוּת.		
הִשָּׂאִיר שִׁיבּוּלִים בְּשָׂדֶה עֲבוּר הָעֲנָיִים.	הַבַּעַל שֶׁל נָעָמִי.		
לֹא עָזְבָה אֶת נָעָמִי.	הִתְחַתְּנָה עִם רוּת.		
הִתְגִּיירָה - הִפְכָּה לַיהוּדִית וְהוֹדְיָה	אָסְפָה שִׁיבּוּלִים לְהַבִּיא לְנָעָמִי.		
בָּעֵלָה וְשָׁנִי בָּנִיהָ מֵתוֹ בְּמוֹאֵב			

כִּיצַד קִשְׁוֹרָה מְגִילַת רוּת לְעֶרֶךְ "עֲזָרָה לְזוּלַת וְנִתְיָנָה"?
לְסַמֵּן בְּמַדְגֵּשׁ אֶת הַהִיגָדִים (הַמְשַׁפְּטִים) הַמְתְּאִימִים לְ"עֲזָרָה לְזוּלַת וְנִתְיָנָה".

מגילת רות

- בועז ביקש מהקוצרים שלו להשאיר מאחוריהם שיבולים בכוונה, כדי שלרות יהיו יותר שיבולים לאסוף.
- רות נשארה עם נעמי ועברה אתה לבית לחם שבארץ ישראל.
- עורפה נפרדת מנעמי וחוזרת למואב.
- מנהג להשאיר בשדה לקט, פאה ושכחה כדי שהעניים יוכלו לאסוף.
- נעמי היא סבתא רבתא של דויד המלך.
- נעמי לא יכלה לעבוד, ורות יצאה לאסוף שיבולים.
- בועז התחתן עם רות כדי להחזיר את השדות של אלימלך למשפחה.
- בועז קרוב משפחה של נעמי.

סיבות לקריאת מגילת רות בחג השבועות:

א. באיזו תקופה בשנה מתרחשת העלייה של מגילת רות?

- בתקופת החורף, כשיוֹרד גשם.
- בתקופת האביב, כשאוכלים מצות.
- בתקופת הסתיו, כשאוספים את הפירות.
- בתקופת הקיץ, כשקוצרים את החיטה והשעורה.

ב. מה הקשר בין דויד המלך לרות המואבית?

- רות הייתה אשתו של דויד המלך.
- רות היא אמו של דויד המלך.
- רות היא סבתא רבתא של דויד המלך.
- רות היא הדודה של דויד המלך.

ג. סימנו במדגיש סיבות נוספות לקריאת מגילת רות בחג השבועות:

- דויד המלך נולד ונפטר בחג השבועות.
- רות הפכה להיות יהודיה בשבועות כמו שבני ישראל קבלו את התורה בזמן מתן תורה.
- נעמי חזרה לארץ ישראל ממואב.